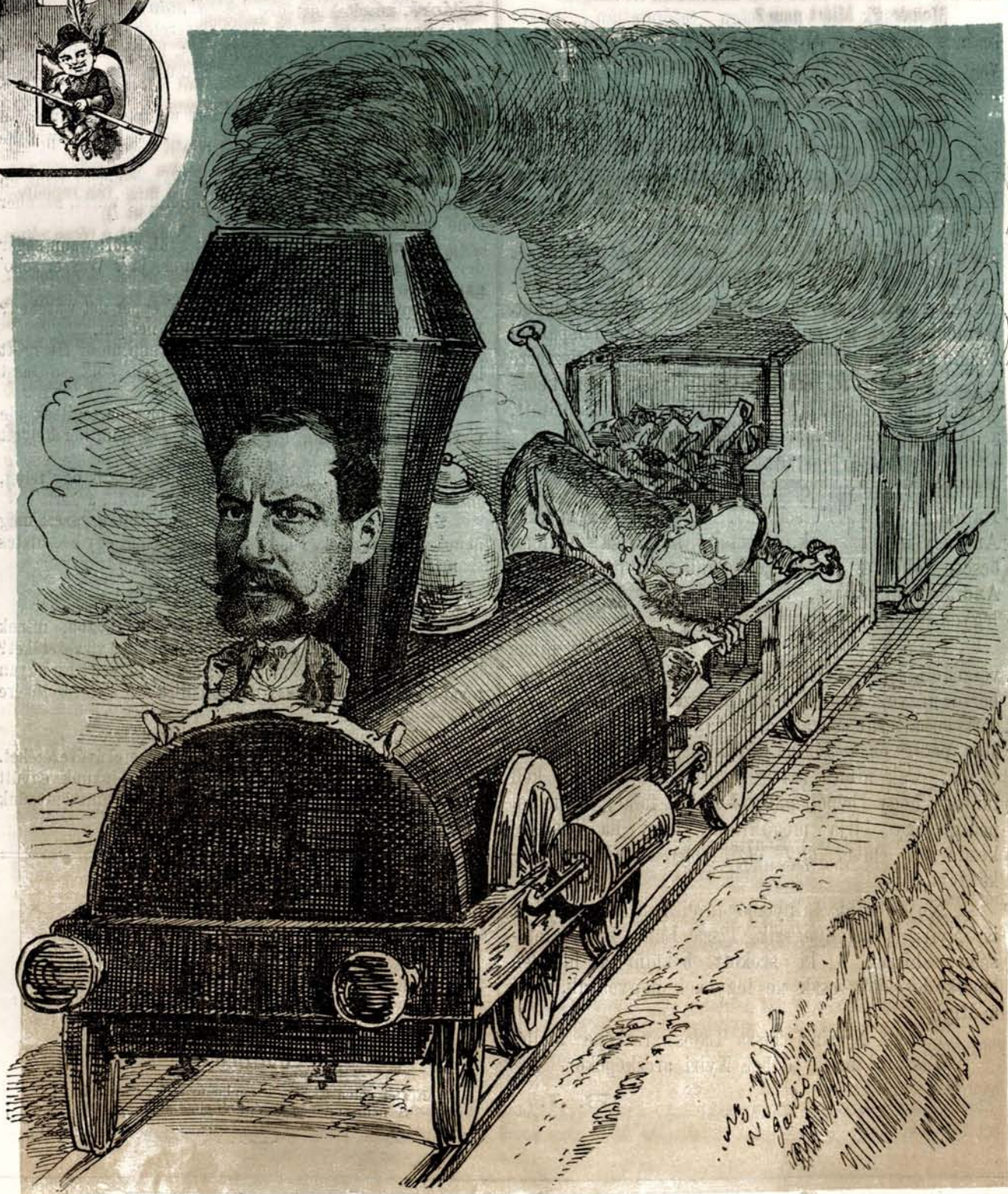

BORSSZEM JANKÓ

Előfizet. etni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Tisza Lajos.

Mutassuk be nagysága tetőpontján, mikor számos irigyének és jó barátjának azt a megnyugvást is adhatjuk, hogy már ennél nagyobb urrá nem lehet.

Mert ha meg vagyon írva a csillagokban, hogy Tisza legyen miniszterelnök, akkor országvilág tudja, hogy az a Tisza nem Lajos lesz, hanem Kálmán.

Tisza Lajos közlekedésügyi miniszteri kvalifikációja nem a legteljesebb; kineveztetésének logikai alapja az, hogy a közmunka-tanácsból a közmunka-miniszteriumba nem nehéz az átmenet. Remélhető, hogy epponensből főispánna, főispánból közmunka-tanácsi elnökké, elnökből miniszterre mintegy gőzerővel emelkedvén, a vasuti közlekedés elemeit már bírja, s hogy ő, ki annyit kisajátított, a többit is csakhamar elsajátítja.

Önállósága mellett eléggé tanuskodik az a disciplina, melyet elsajátítani nem birt: a Tisza Kálmán-féle párt-disciplina. Azért hiába nevezik Andrásy-miniszternek, mert a ki Tisza Kálmán öcsese lehet és mégis jobboldali, az bátran lehet Andrásy minisztere, a nélkül, hogy ministransa legyen.

Csak Nyíri tekintélye el ne nyomja; nincs veszedelmesebb dolog egy hajlékony és ügyes emberre nézve, mintha egy impozans és jól frizirozott subalternusa van, a ki nagyon tud imponálni. Már pedig ez a Józsuá olyan, hogy nem is trombitálnia, csak himes battiszt zsebkendővel orrát kell fúnia, hogy bedőljenek Jerichó falai; a napot pedig úgy bírja megállítani, hogy ha beszélni kezd, az ember úgy érzi, hogy ez a nap örök-ké tart.

No de talán tulnyomó intelligenciája mellett is, Nyíri is belenyugszik Tisza Lajos kineveztetésébe; hiszen ő ki szokott békülni a hirtelen emelkedésekkel, csak ne legyenek nagyobbak, mint a Rigi.

Ennyit Nyíriről Tisza Lajos arczképe mellé. Tiszáról majd többet Nyíri arczképekor.

B. J.

Viz a svábhegyen.

— Nem a kutból meritve, de az életből. —

Wahrmann (*hosszasb beszéd után*) . . . tehát a Széchenyi-hegy igen sokat nyerne vízvezeték létesítése által.

Jókai. Kérem megfontolni azt, hogy víz nélkül még a tejemmel sem pancsolhatok becsületesen; mi hasznát veszem tehát teheneimnek?

Első sváb. Na ja, wegen dem wer mer uns an so an Lindley hermacheu; mir san ja net so dumm, wie die Pester net.

Második sváb. I brauch ka Wasser net, i trink eh immer an Wein. Ja, wann's a Weinleitung wäret, nachher scho' ender!

Harmadik sváb. Ná, des kost z'fül, z'fül; wann sogar der Wein schon a so theuer is, da muss ja 's Wasser scho' gar net zu'n Derschwingen sein.

Negyedik sváb. Mir wern uns do' epper net waschen? Und zu was Andern is ja 's Wasser eh net gut.

Ötödik sváb (*keresztet vetve*). Wann unser Herrgott hab'n wüll, dass am Schwamberg nass sein soll, so lasst er schon eh regnen.

A korcsmáros. No persze, majd meg én segítsek ide vízvezetékét csinálni, hogy aztán a svábjaim bor helyett vizet igyanak.

Jókai. De barátom uram, hiszen maga is úgy tehet, mint én a tejjel; vizet tölt bele és így pótolja a kárt.

A korcsmáros. Hm! vizet ugyis töltök, azért még nem kell vízvezeték. Elég vízvezeték nekem egy becsületes számár és két jókora puttony.

Jókai (*Wahrmannra nézve*). } Hm!

Wahrmann (*Jókaira nézve*). }

Jókai. No jó, én nem veszekszem tovább, minek hajtsam annak a jobboldalistának a malmára a vízvezetékét?

Wahrmann. Üsse meg a kő; hát ne legyen! Én ugyan tovább nem hajtom annak a baloldalistának a vízvezetékére a vizet.

Jókai. Én fejek magamnak tejvezetékét.

Wahrmann. Én főzök magamnak feketekávévezetékét.

Jókai. Aztán összeszűrjük a levőt s igyunk együtt viz helyett kapuczinert, mosdunk schwarzéban s öntözünk limonádé-val. (*Hazamennek.*)

CLERICALIA.

Foházkodás.

Azt mondják, fogoly a szent Péter apostol utódja,

És hogy „a fájdalmak kinja emésztí szívet“;

Istenem, adj nekem ily börtönt s fájdalmat örökké;

Jobbat e földön nem kér sem az égbe' szivem!

Döllinger.

Néztél volna gigás, a napba te pápaszemekkel,
S nem sujtanda le úgy Jupiter a haragos.

Thinbál.

Csitt!

Beust gr. T. delegatio! Igen jól vagyunk, a Béke dolgozik s a Háború alszik.

Delegatusok (örömkiáltással.) Éljen! . . .

Beust gr. Csitt! — pszt! — ne örüljenek hangosan, csak ugy magokban — csöndesen, mert annak a fehér szeműnek nyúl-álma van, könnyen felriad.

Egy gymnasista naplója

azon esetre, ha a magyar gazdasszonyok egylete az országgyűlésen csakugyan keresztülviszi, hogy a gymnasiumokban leányok is fölvéssenek.

Október 1.

Ma kezdődött az iskola. Mindenki választott magának helyet a padokban. Én egy 15 éves kis eszemadta szőke leányka mellé furakodtam be. Később aztán másik oldalamon egy tüzről pattant kecskeméti barna kis lány foglalt helyet, minek nagyon örültem. Mindjárt az első nap megismerkedtünk. A tanórák nyilsebesen multak el. Ah, alig várhatom a holnapot! Mint szeretek iskolába járni!

Okt. 2.

A tanár ma kihítt a latin nyelvtanból. Azt kérdezte, mit tesz az, hogy „amare.“ Nem tudtam, mert tegnap egy szót sem tanultam odabaza, miután minduntalan a szőke Juczikára s a barna Muczikára kelle gondolnom. De a két derék kis lány szorgalmasabb volt nálam és kitűnően tudta, hogy mit tesz: „amare.“ Megsúgták nekem s én rámondtam, hogy: „szeretni.“ Azután ragoznom kelle ezen verbumot, a mit Juczika és Muczika sugdosásai nyomán szerencsésen meg is tettem. A pad alatt jobb kezemmel Juczika, bal kezemmel Muczika kacsóit szorítottam, hálmát tolmácsolandó. Ah, mi szép a valódi nőieség!

Okt. 3.

A tanár engem nem hagy békében. Már megint a latin nyelvből hítt ki s azt kérdezte: mit tesz „férfi“ latinul. Juczika megsúgta, hogy „vir“ s én nagy bátran rámondtam. „Cuius generis?“ kérdé a tanár, „melyik nemhez tartozik?“ Én balszememmel Muczikára, a jobbikkal pedig Juczikára sanditva, azt felelém, hogy: „A nőnemhez,“ mert hát sarjadó fogalmaim szerint a férfi a nőnemhez tartozik. Azonban Juczika hangosan elneveté magát, Muczika pedig odasúgá nekem, hogy: „Te balék, a himnemhez.“ Mire aztán Muczika és Juczika jótállása mellett a „férfi“ szót a himneműek közé soroztam. Ha nem igaz, övék a hiba; de hisz . . . ezek a leányok mindent tudnak.

Okt. 4.

Ma a földrajzi óra alatt azon töprengtem, hogy melyik szebb tulajdonképen: Juczika-e vagy Muczika. A tanár épen Olaszországról beszélt s ezen ország esizmaalakját emlegette; önkénytelenül Juczika lábára néztem. Vak Béla legyen, ha egy hüvelyknyivel nagyobb a mappa olasz esizmajánál! És aztán főlebb a lábakra felé, ott ahol Apulia és Calabria tartományok fekszenek, oly szépen szélesedik! . . . Muczika tegnap óta egy pár szeplőt kapott, melyek épen olyanok, mint a mappán Malta, Gozzo és Comino szigetecsoport. Juczikának egyetlenegy szeplője sincs; ah, érzem, hogy szívem az övé!

Okt. 5.

Ma már megint az a latin professor szekirozott. Egy gyakorlatban veszfáli szűzeokról volt szó . . . azaz, hogy tulajdonkép a veszfáliakról „f“ nélkül. Nem tudtam, hogy van latinul. Juczika megsúgta, hogy „virgo,“ de én félre értvén azt mondtam, hogy „virgoncz“, mire a tanár egészen elképedt, Muczika pedig nevetve sugá meg még egyszer, hogy „virgo“. De én akkor is rosszul értettem s azt mondtam, hogy „virgács“, mire a tanár hatalma secundát irt be.

Okt. 6.

Juczika ma délelőtt 10 órakor nagy darab vajaske-nyeret húzott ki a kosárájából. Adott belőle a lelkemadta, s brudersaftot ittam . . . azaz hogy ettem vele. De Muczikának meg egy tábla csokoládéja volt, melyet igen-igen szeretek. A jószívű leány harapni engedett belőle. Ime tehát, már megint nem tudom, melyiket szeressem jobban a kettő közül. Mily kin! mily édes fájdalom!

Okt. 7.

Ma otthon feledém zsebkendőmet, pedig igen nagy a náthám. Borzasztó kellemetlen állapot! Szerencsémre szomszédnőim segítettek rajtam s hol Juczika, hol Muczika törölték meg orromat. Ugyhiszem mindkettőt szeretem. Első szerelmem mindjárt ikerszerelmem. Ez sokat ígér a jövődre.

Okt. 8.

Nyolcz napja, hogy ismerem Juczikát és Muczikát. Ma nagy elhatározással egész nap lestem az alkalmat, hogy szerelmem megvallhassam nekik. Sokáig nem akadt alkalom, de egyszerre, a számtani óra alatt Juczika . . . kikéredzkedett s kiment. Uczu, kéredzkedtem én is és kimentem utána. Egy csendes helyen találkoztunk. Ott örök szerelmet esküdtem neki. De épen, midőn legjavában esküdtem, megjelen Muczika, ki féltékenységből szintén kikéredzkedett Borzasztó scena következett most. Juczika és Muczika összevesztek miattam, midőn egyszerre közéjük lép az első eminens, kit a tanár kiküldött, hogy nézze meg, miért maradunk oda oly sokáig. Az első eminens rég szerelmes Muczikába s azzal fenyegette őt, hogy mindent elárul a tanárnak, ha szerelmével ezentul őt nem boldogítja; mit tehetett Muczika? Megígérte neki s aztán visszamentünk a tanterembe az additív elméletéhez.

(A folytatása nyilván még szebb.)

Kik az igazi germanisátorok?

Pesten ráripakodnak a német kereskedőkre, hogy miért nem tanulnak meg rögtön magyarul. Aradon pedig az ellenzéki magyarok német lapot szerveznek. Jókai le is rándult, hogy a „N. fr. Lloyd“ nyomán megteremtse a „N. fr. Arader Zeitung“-ot is.

A Pékesség.

— 22 fok melegben éneklé Heinrich Germandl, pesti német és pékmeister. —

Péke! péke! péke! péke!
 Wéke, wéke, wéke, wéke.
 Asz a gyilkos hápporúnak,
 Már nem harapnak és ruknak
 Asz a súnja prusziákok,
 Széppen mekint elhortjátok
 Asztat a sok kék natrákot
 Tiszafelé mint a rákok,
 Haza fisznek szuáf, turkus,
 Mekijesztett neki purkus,
 A. E. J. O. U. Ö. Ü.
 Megfan ez idj dñörü!

Káfé olt sop tisz uj krajtczér,
 Tszukor olt sop kilencz krajtczér,
 A riskás fontja ndolcz krajtczér,
 Semliszt fontja csag nád krajtczér,
 Hus lesz olt sop is egy krajtczér,
 Krajtszerwirstli marad krajtczér,
 Arany öt forint husz krajtczér,
 Ezüst tizenhat, — niks z krajtczér,
 Ül magába franszia tsászár,
 Esztet is ér millió krajtczár,
 A. E. J. O. U. Ö. Ü.
 Esz a fers v an dñörü!

Elhet már most, ki mek nem halt,
 Katonának azt montják: „halt!”
 Kinek fan lép, hasza mehet,
 Ha nincs, arról én nem tehet.
 Maróti kell fütdö szesszion,
 Nem maróti — kell szép asszon.
 Nem kel kholerátul félni,
 Lehet minten holdik élni;
 A háporú hosz miasma,
 Anak pedik semi haszna?
 A. E. J. O. U. Ö. Ü.
 Idj mek fan ez dñörü!

Azért montom: „éljen! fifát!”
 Töltsetek mek aszt a pipát,
 Eszt a pékessékes ádjut
 Jámpor polkár erre rádjujt,
 S általános pékessékpül
 Felesék fél és kipékül,
 Kotsma nem medj, othon mulat,
 Nem kell neki Abendblatt,
 Iszik sör, visel paputs:
 Ekész politika futs!
 A. E. J. O. U. Ö. Ü.
 Idj me gfan és dñörü!

Politika fürdön.

Ems, július 4. 1871. T. szerkesztő ur! Ön ismeri fürdők csodavizeinek hatását, s ismeri az egész világ. Vizeink hatása kiválóképen politikai, mi mindenesetre oly speciális sajátság, melyet a vizgyógyászt mindeddig figyelemre nem méltatott. A legkiválóbb vegyelemzők sem voltak eddig képesek vizeinket úgy vegybontani, hogy benne a háborus elemeket fölfedezzék. Mily különös világításba fogja korunk történetét helyezni az emsi viz helyes analysisa! Mily egészen új indokok fogják bámuló szemét meglepni!

Egyelőre a fürdőigazgatóság a reklámnak igen örvend s mint hallom, már egyéb fürdők is folyamodtak a háborus hajlamu fejdelmekhez, hogy kegyeskedjenek találkozásait vizeinknél rendezni s valóban jó reklám is volna. Koritnyiczára vagy Tusnádra, ha egy koritnyiczai vagy tusnádi találkozás által az illető fürdők oly hirre vergődhetnének, mint Ems.

Az idén a lelkes németység különösen azon helyet keresi föl, hol Benedetti tudvalevőleg Vilmos néhai királyt oly kellemetlenül meglepte volt. Ez illatos helyet a lelkes látogatók sűrű tömege folyton ellepi s egyik sem késik áldozatát s hódolatát a helynek megfelelő módon lerakni — ad majorem Germaniae gloriam. Vajjon ez áldozatokból fog a nagy Németország emlékoszlopa emelkedni?

Sokan templomot akarnak föléje emeltetni.

Az orosz czár itt van. Akar-e találkozni s kivel? ez a kérdés, ettől függ a béke s háboru. Jövőre megírom.

* * *

Ems, július 5. 1871. T. szerkesztő ur! Azt hiszük háboru lesz. Az orosz czár is láttatott azon nevezetes helyen, hol a Benedetti-féle találkozás végbement. Követ ugyan nem volt közelben, ki megbántsa, azonban azt hiszik, hogy már e nélkül is lehet háborut csinálni. — Míddőn a czár ama helyről eltávozott, igen derültnek látszott, tervéi tehát kedvezőleg állanak. Gorcsakov az egész idő alatt mellette volt. Bizonyosan jegyzőkönyveket olvastak fel, mert Gorcsakov zsebében sok papír volt, mi a figyelmes nézők figyelmét el nem kerülte. — Ma egy finom diplomatiával beszéltem, kinek véleménye szerint a háboru bizonytalan. A czár emésztése ugyanis nem oly kedvező, hogy egy nagyobb politikai válság felidézése kívánatosnak mutatkoznék s miután idegességét nagyobb mérvű felindulások csak előmozdítanák, a keleti kérdést egyelőre nem fogják bántani. Jól tudjuk ugyanis, hogy az utolsó lengyel forradalom alatt a czár két ízben igen rosszul ebédelt s e baj sokkal kellemetlenebb, semhogy egy új háboru által azt ujlag föl mernék idézni. Rendes emésztéséhez a béke okvetlenül szükséges. Boldog Európa!

Érdekes helyzet.

I.

Sirassátok szegény asszony nagy baját,
A kit kinez ellenség és jó barát.

Érdekes helyzet.

II.

Sok imádó: finom legény mindenik,
Szegény asszony! és a férje aluszik.

APRÓ HIREK.

□ **Összeültek** az írók, hervadók és virulók; tanácskoznak és kisütik, hogy ha egymást agyonütik: könynyitni az özvegyen nyugdíjintézet legyen.

*

○ **Ebből** aztán látható, milyen ember az író; a mig él s ép, veszekedik, a szent békességet pedig oly esetre köti meg, mikor — meghalt vagy beteg.

*

÷ **A gyűlés** meg — ez a fő! — igen pompás pihenő; „tagtárs, pajtás“ egy huzamba, irva oszt lehetsz goromba. Majd ha foszlik rokk és üng, akkor újra békülünk.

*

× **Pártkülönbség** nincsen itt; jobb 's bal egyaránt segít: kit a „laptárs“ üldöz bőszerű, az ne bánja: hamar öszül s a nyugdíjban, ha kidül, annál elébb részesül.

*

< **Válassz**, tisztelt közgyűlés, elnököt, jegyzőket és — ezt a dolgot sohse resteld: — egy kiváló vivómesztert; ez tanít meg, hogy lehet csinálni sok özvegyet.

*

= **Ám ha majd** — uram, segélj! — beáll az a nagy veszély, hogy egymással ismerkedve, az írónak nem lesz kedve, mérges tollat rántani, s egymást vérig bántani?

*

△ **Bolondos** egy félelem, nem lesz az így soha sem. Vagy ha így lesz, (adja Isten), másik veszély áll be tüstön: hogy a ki preanumerált, dühös lesz és fölkiált:

*

+ „**Ejnye**, ezt ki látta még? — Már ez mégis szörnyűség! Háboru sincs, s most ehen ni! Ők is restek veszekenni? S unatkozom e miatt? Egyék meg a nyugdíjat!”

*

● **Hát a pártok?** Jajajaj! Ez lesz még a szörnyű baj! Eddig, mikor összekaptak, a főtámadás a (vastag), illeté a zaj, a vád csak a zsurnalisztikát.

*

◎ **Ám buffetben** éhesen, szomjasan, kedélyesen a két párt ha összekerült, lön a társalgása derült; s jobb és bal mint jó barát, szidta egymás — zsidáját.

*

| **Hisz mi férfünk** össze még; de a sajtó — szörnyűség! Ez a mérges, bolond gomba, kiméletlen és goromba, egymásra csak az uszit! — S jobb és bal kezét szorít.

*

* **Most mi** leszünk okosabb, s ha az ujság hajba kap, s szidja csak a más zsidóját, pártját és nem az íróját: a pártoknak nem leszen, kit lenézni közösen.

*

§ **Dictum, factum**, legyen úgy! Kollegát becsülni tudj! magadat is megbecsüljed, respektáld a közös ügyet; s a quótával sohse késs! így áll a kiegyezés.

KONTÓ.

A prágai állapotok tanulmányozására kiküldött Pimplhuber heti számlája a kormányhoz.

Hétfőn: Egy kalap	6 frt.
Kedden: Huszonnégy órai gyógyítás és egy esernyő	10 frt.
Szerdán: Délelőtt. Egy kalap, délután megingt egy kalap	12 frt.
Csütörtökön: Sebláz	10 frt.
Pénteken: ebédnél egy kalap, vacsoránál egy kalap	12 frt.
Szombaton: Fejbőrfájdalmak és egy kalap	10 frt.
Vasárnap: Kalap és sebláz	14 frt.

Nők albumába.

Néztem a szép medicei Venust s kérdezve sohajtám,
Mért oly ritka madár mai nap a hú szerelem?
Szólni akart; de legott kövé vált újlag ajka:
Ozifra kaczer hölgyek léptek a szobra elé.

*

Most hahogy élne Ovid, téged választana tárgyul,
S volna dicső lanttól megörökítve neved.
Szólna te rólad az ars amatoria, szólna te rólad
A metamorphosis, és a keservi dalok.

*

Daphne Apollo elől menekült s lön Daphne babérrá:
Én futok Ilka elől, s íme bogáncs lesz Ilus.

GOROMBA.

Theatralia.

Orczy Bódog terveit a jövő idényről. A nemz. színház a következő tatarozásokat igényli: egy szöveget kell beverni, két új deszkát a pallóra rakni, egy szál zsinórt huzni a pallásra, egy széket bevonni, néhány nőkedalnokot bevakolni, a kapus attilájára új gombot varrni, két lámpára üveget rakni. Emunkálatokat az ideit két havi szünet alatt lehetlen lévén bevégezni, jövőre 10 havi szünet

adatik. A szünetet a Vámos-Pércsi nevezetes társulat fogja betölteni. A két havi működés alatt egy olasz társaság fog vendégszerepelni. Mindezzért a segély megkettőztetése kéretik.

* * *

A nemz. színház igazgatója az idén két hónapra főleg azon okból zárta be a színházat, hogy a tagok az év folyamata alatt ne betegeskedhessenek. Kiadatott ugyanis a rendelet, hogy minden tag köteles betegségét a szabadságidő folyamában kitölteni, nehogy azontul a játékrénd megzavartathassék. Ez intézkedés főleg a hölgytagoknál sok akadályba ütközhetik.

Elmés kérdések.

— Ha a képviselők közül egy sem látna tovább az orránál, ki volna a legokosabb?

— Pulszky.

*

— Kinek van legtöbb pénze?

— Bernát Gazsinak meg Rothschildnek; t. i. ő nekik legtöbbnek.

*

— Nemde pompásan lehet abban a Hungáriában vacsorálni?

— Igen — de vacsora után.

*

— Szörnyűség! Latabár is elbukik Budán.

— Pedig egyre hull rá az isten áldása.

*

— Miért vágatta le Marczika, azt a nevezetes kis bajuszát, mielőbb a provinciára indult?

— Hogy ne ismerjenek rá, vagy, hogy legalább is Szerdahelyinek gondolják.

Helyes megkülönböztetés.

Están bátyánk őszintén kimondja, hogyha ő lett volna Judás, a mestert nem árulta volna el, és pedig azért nem, mert a vizet borrá változtatta.

RÉGÉSZET.

Rómer Flóris az Archeologiai Értesítőben kijelenti, hogy sok utána járás után végre sikerült neki azon levegőt fölfedezni, melyet „ziz zent Margit“ regeli sétájakor beszítt.

* * *

Sanyi a szünetidőt arra használja, hogy megnézi a pompeji ásásokat a végből, vajjon hogy nézett ki a régieknél a kulacs.

A vidékről.

A szegszárdiak elhatározták, hogy mintán Szuha B. képviselőjük még eddig egy hangot sem adott, a jövő országgyűlésre a követ helyére egy Faber beszélőgépet állítanak.

„Chambord garni!“

Kiadandó a

„Hôtel de France“-ban.

A szerkesztő postája.

A szerkesztő, hosszas betegségéből felüdülván, jelen számmal ismét átveszi e lap vezetését.

Enzersfeld, Sz. K. Több heti betegségünk akadályozott meg eddig a válaszbán. Köszönjük az érdekes sorokat s az értékes küldeményt. A szelleműs gazdának hódolatomat. Az arckép hova előbb megjelen — retouche nélkül. — Orbán lelke. Jóízű dolgok. Meg fognak jelenni. — Bajmok, A. Szives sorai kedves elégtételünkre szolgálnak. A beküldendőkre nézve: ha nem hosszszak, szivesen adunk tért nekik. Ha fényképet vehetnének melléjük, annál többet érnének. — Pólya. Jó tréfák. Rajzokkal díszítve meg fognak jelenni. Folytassa. — B. Gy. Erőltetett. — Kolozsvár, T—l. Követelő szerénység, alázatos dacz nehezen kibékíthető ellentétek. Augustusban személyesen többet. Szives üdvölet.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca-ik 24 sz.)

Bumm !
 Bumbumm !
 Éljen a commune !
 Éljen Wilhelmus !
 Éljen Cournet !
 Éljen Bismark !
 Éljen Orleans !
 Éljen V. Henrik !
 Éljen III. Napoleon !

orvossággal.

Különösen pedig :

Éljen a közönség!

azon kedvező alkalommal, hogy most újra előfizethet reám a július-
 octoberi évnegyedben.

Están Henri de Borban m. p.

Borsszem Jankó m. p.

Sanyi, dikhecz d'Orleján m. p.

Előfizetési feltételek :

Egész évre	6	frt.
Félévre	3	„
Negyedévre	1	ft. 50 kr.

Deutsch-féle könyvny. és kiad.-részv.-társaság mint kiadó-tulajdonos.